

תדריך

תראביב

*** נוסע עובר כגושם (אס"ת, רפת) סרט מתח מרתק של רנה קלמן עם צ'ארלס ברונסון ומלן זיבר.

*** ערות גורלית (אופיה, צרפת) שוטר מבצע משימה בלתי אפשרית בסרט רגיש, שהמתח שבו נופל קורבן להעמקה הפסיכולוגית. לינו ונטורה, מדלן זיבר.

*** שבעת המופלאים (מוגר'בי, ארצות-הברית) שבעת הסאמוראים בגרסה אמריקאית. מערבון קלאסי עם יול ברנר וסטיב מקוויין בתור האקדוחנים הטובים, ואלי ואלאך בתור השרוד הרע.

ירושלים

*** ג'ון זמרי (אורנע, ארצות-הברית) צעיר וצעירה נפגשים בעיר הגדולה ומתאהבים מבלי להכיר זה את זה. דסטין הופמן, מיה פארו.

היפה

*** הסוד של סנטה ויטוריה (אמפי'אטרון, ארצות-הברית) אנתוני קוויין כזורבה האיטלקי בסרט על עיירה איטלקית המחביאה את יגה מפני הנאצים. אנה מניאני.

ישראל

התנ"ך

בתמונות

מי שיייל בסנינו לפני הנוסגיה, עשיר לפגוש שם בטעות את אברהם אבינו, את משה ואפילו את איוב ורעיו. חברת הסלחיויה האמריקאית, איי.פי.אס., החליטה שעששו הזמן המתאים להחיות דמויות תנ"כיות אלה, בעיקר כדי להפוך את

אברהם אבינו ויצחק בנו
לבוש בדואי בנוסח סולסטוי

התנ"ך לפופולארי יותר בעיני תלמידי בתי הספר בארצות-הברית. המשמה הוטלה על הבמאי הישראלי יעקב המאירי. הוא לא היה צריך לעבד ולקצר את התנ"ך לגירסה קולנועית. הוא קיבל הסרטי מוכן, שקיבל את אישורם של נציגי כל הדתות בארצות-הברית, החל ברבנים רפורמיים וכלה בבישופים קאת'וליים ופרוטסטנטיים. התסריט אינו מתיימר לפרש את התנ"ך. הוא רק מנסה ליצור סרט שהיהוה תחליף לצביעת הדמויות ה"תנ"כיות בחוברות הצעיר הלימודיות של ה"כיתות הגמוכות.

במקום צבעים, מצוירים אישי התנ"ך בסרט, בתלבושות אוטנטיות, שהם תערובת מזורה של פריטי לבוש בדואים ורוסיים נוסח סולסטוי. בין השחקנים המשתתפים בסרט ניתן למצוא את יצחק שילה, נחום בוכמן, דודו טופו ורשימה מרשימה ארוך כה. הם מציגים את התנ"ך סיפורים סיפוריים, רים, החל מסיפור אברהם ויצחק, דרך סיפור איוב ורעיו ועד לסיפור האשה הבוגדת המקשר בין סיפורים אלה הוא

גם הונו

הוא בן-אדם

הנערים בחבורה (סטודיו, תל-אביב, ארצות-הברית) הוא תיאטרון מצולם, המציג את ה"מחזה העוסק בבעיית ההומוסקסואלים, בביצוע הצוות המקורי של ההצגה, שהעלה אותה בברודוויי.

זהו סיפורם של תשעה גברים הנאספים לחגוג את מסיבת יום ההולדת של ההומו היהודי המכוער. כל התשעה מייצגים את כל סוגי ההומוסקסואלים, החל בזונה ההומו וכלה בהומו הלאטנטי, המנסה להילחם נגד נטייתו זו. המחזה, המתפתח מהדרמה אל הקומדיה העלזיה והמטרפת והמסתיימת בצורה כימעט טראגית, הוא עימות חסרי-רחמים עם אישיותם של ההומוסקסואלים. הוא מציג אותם כמו שהם, ולא כמו שהם נראים בעיני החברה הסובבת אותם — על אהבותיהם, קיטאותיהם ושנאותיהם. באמצעות הבעיית ההומוסקסואלית מטיף המחזה בע"צם, לסובלנות כלפי כל מייעוט שהוא בחברה. זוהי יצירה קולנועית בעלת עוצמה בלתי-רגילה, עם צוות שחקנים מצויין, החל מפרדריק קומבס בתפקיד דונאלד, קליף גורמן בתפקיד אמורי ולורנס בלקנבל בדמות המורה שעוב את

הנערים ב"הנערים בחבורה"

אשתו למען אהובו הבוגד בו ומקניט אותו. סרט חובה.

נאפליה ישחרר

רק המוות

בלהט הכוח (דקל, תל-אביב, ארצות-הברית) או כפי שהוא נקרא באנגלית, "שיחרורו של ל. ב. ג'ונס" הוא עוד סרט אמריקאי המנסה להביע דיעה קולנועית אודות בעייה "בוערת" וגם בלי מרכאות: בעיית יית הכושים. הכושי צודק אך הלבן אינו בלתי-צודק. החברה הדרומית במדינת טנסי עדיין מדכאת את הכושי כמו לפני מאה שנה. הבמאי וילי וילר מוצא לנכון לעסוק בבעייה ע"י הצגת מלודרמה אישית.

העלילה — עניין גירושו של הקברן הכושי האריס-טוקרטי ל. ב. ג'ונס מאישתו הצעירה אמה, הבוגדת בו עם שוטר לבן מטומטם. כל זה מהווה אמתלה להצגת אכזבתו של צעיר לבן, עו"ד מתחיל, הלוחם בדודו הנערץ. המשטרה מיוצגת לפי מיטב המסורת, בבורה, גסה, גזענית ואלימה. הג'פאת, עו"ד המזדקן והצלח, נמצא בקונפליקט וכנע לבסוף לנטייתו לשמירה על הקיים. הוא משחרר את וילי, השוטרי-הרוצח, אפילו בטרם הועמד לדין.

יש כאן נסיון להציג את בעיית הכושים, בצורה מהימנה, בכך שאין כאן רק דמות של כושי אחד ולבן אחד — אלא שני דורות של לבנים ושני דורות של כושים על רקע חברתי מפותח. התסריט יומרני ושיטחי. אבל הצילום מים טובים ומישחקו של רוסקו ל. בראון מעולה. הסרט פסימי ביותר, שכן הצעירים אינם נוצלחים לעשות מאומה

אנטוני זרבה ולורה פאלאנה ב"להט הכח"

לפיתרון הבעייה והם עוזבים את העיר מאוכזבים. שיח רורו של ל.ב. ג'ונס הוא טראגי, שכן רק המוות משחררו.

טרגדיה

של נוהיג

זיוה זאפטה (תל-אביב, ארצות-הברית) כל השוואה בין סרט ישן ויין ישן לגיטימית במיקרה זה. לפני 20 שנה חברו יחד דאריל זאנוק, איליה קאזאן וצוות שחקנים מצויין כמו מרלון ברנדו ואנטוני קווין, ולמי תסריט של ג'ון סטיינבק יצרו אגו "זיוה זאפטה". הסרט דן בהתקוממות מקומית של אמצעי מחוז מורליס במכסיקו, שהתפתחה למרד עממי אשר, וכסופו הודח הני שוא והחלה תקופה של אי ציבות פוליטית. השנה היא 1909 ובמרכז הסרט עומד איכר צעיר וג'ור — אמיליו זאפטה. שני המישורים המשולבים שבהם עוסקים התס"רט והבמאי, הם התפתחות דמותו של מנהיג מאיכר חס"מזו וחסר-נסיון לאדם המגלם את כוחו וחוכמתו של העם, והכוחות המעורבים בשלטון זה ובהפילתו.

למרות האוטנטיות שנשמרה בסרט (וגיאור מיבנה החב"רה המכסיקאית ואנליוה של מהות הרדונת) — הופכים רבים מן המענגדים לסימבולים או אירוניים. זאפטה כ"ה המגלה את התבוסה של הסרט, מגלם את הטרגדיה של המנהיג הוא מאבד את אחיו ונצחון ואת חוסר האונים שבנצחון, נוקשים של מיטשר צבאי.

מישחקו האנטי-מלורמטי של ברנדו, בתפקיד המנהיג ההופך לאגדה, מציל מעמדים של הוצאה להורג, פרידה

מרלון ברנדו ב"זיוה זאפטה"

מגוסס וכו'. לרט רצינות מלאת הומור (השיחה הכימעט דמונית בין 2 גנרלים זאפטה ופאנצ'ו וילה). היו זמנים שבכל מישחקי הלילה של תנועות-הנוער היתה הסיסמה "זיוה זאפטה". ואכן כמו הספר, "פרש בלי ראש" נשאר דמותו של זאפטה הרכוב על סוסו עמוק בתודעת הצופים.

קדב, אותם צילם בלורנס איש-ערב ובקרב על בריטניה. תוך כדי הסרטה התקשר סקיף במיוחד ל: נחו השייכים הבדואים, שכינס את אנשי

השחקן דונאלד פלסנס, המופיע גם בתפקיד איוב. אבל האישיות הקולנועית המרשימה ביותר בין אנשי הצוות הוא הצלם סקיף קלי. סקיף הוא מומחה לביום סצנתון

שבטו למעמד מחודש של הריסינג, בלי השופר של הרב גורן. התברר שלשנים אלה יש נושא משותף — הגנרל אלנבי, אותו זכרו שניהם מתקופת נעוריהם.